

Memleketimde İnsan Manzaraları

– istanbul79 · 30 Temmuz 2013

MEMLEKETİMDE İNSAN MANZARALARI Bir başka olur memleketimde akşamlar.!(kiği-adaklı-tunceli-yaylader-karakoçan-Bingöl-Elazığ.) Şairler şiirler yazar sevdalılar için gecenin bir sessizliğinde,Bizim gönüllülerimiz var el ele tutuşurlar, sahilere kumsallara sevgilerini , yalnızlıklarını paylaşırlar,Birileri var yol boyu yürümek ister yediklerini sindirmek için spor yapar rahatlanmak için, oturular bir parkta eş dostlarla çaylarını yudumlamak ister üzerindeki sıtresi atmak bazılarıda kahve içer yorgunluğunu gidermek ve kırk yıllık bir hatırayı canlandırmak ister, çay bahçelerimizde neşelidir, yalnızlığa ve dertlilere arkadaşlık eder geceleri...

Köy odalarımızda bambaşka havalar esiyor şehrimizin üzerinde,hasan dayı ahmet abey, hüseyin dede halil amca ali baba bunlarda köylülerimizin delikanlıları gece olunca toplanır köy odasında dertleşirler, kimi tarla bahçede kimileri şöfer kimileride esnaf sehpalı kurulum, çaylar kahveler gelir önlerine gençlerimizin tarafında hep birlikte dertleşirler saatler ilerledikçe...

Oysa ben yine sensiz ve yapa yalnızım .. güneşi batışı izlerken şehrin en yüksek tepede o an sen gelirsin aklıma. kendimi sahile vurdum dalgalar gibi rüzgarın etkisi ile beraber yürümek istedim .. başladım dilimde kelimeler şiirler dökmeye

Sessizlik esiyor yüreğimde

her yerde seni ararım gözlerinde
bakışların bir umut ışığı oluyor sanki yüreğimde
ben yine seni çok seviyorum be güllüm...can